

Rigsdagen ved at bibrage til at give Kirken en Forsatning skulde miste Noget af sin Magt og Myndighed. Jeg kan nu — troer jeg — uden at frygte for at blive misforstaaet, gjentage, hvad jeg under en tidligere Sag, nemlig ved første Behandling af Loven om Valg- og Hjælpenemigheder, udtrede, at den danske Folkekirke for Tiden er umyndig under Statens Bærgemaal, og at jeg mener, at Lovgivningsmagten, saalænge denne Tilstand vedvarer, ikke bør gjøre Brug af, ikke bør benytte sin Ret uden paatrængende Nødvendighed til at foretage gennemgribende Forandringer i eller Omordning af Folkekirken's Forhold. En saadan paatrængende Nødvendighed troer jeg ikke er tilstede med Hensyn til den her foreliggende Sag, i særdeleshed dersom Sagen om Valg- og Hjælpenemighedens Indførelse i Folkekirken blev ordnet paa den Maade, at det skete ved særlige Love. Særlige Love ere efter min Mening den eneste Maade, hvorpaa disse Tilfælde ville kunne holdes — hvad de jo skulde være — fuldstændigt som Undtagelser. Jeg vil tilføie, at det Standpunkt, fra hvilket jeg har betragtet denne Sag, og ligeledes betragter de øvrige lignende kirkelige Sager, er et andre Standpunkt, jeg kan maastee betegne det som et Retsstandpunkt. Jeg indrømmer, at det kun er en enkelt Side af Sagen, som jeg her har opholdt mig ved, og ikke den væsentligste Side af Sagen, men dog en Side af Sagen, som har et grundlovs-mæssigt Krav paa at komme med i Betragtning.

Med Hensyn til dette Lovforslags Anvendelighed, hvad Færøerne angaaer, skal jeg tillade mig at gjøre nogle enkelte Bemærkninger. Jeg kan maastee udtrykke det kortest ved at sige, at jeg troer, at Lovforslaget, dersom det ophøies til Lov, ikke efter sin Ordlyd vil være passende for Færøerne, hvorimod jeg mener, at det Princip, det indeholder, maatte, forsaavidt det blev til Lov, saavidt muligt ogsaa gjøres gjældende for Færøerne. Jeg skal tillade mig at paapege, hvorfor jeg troer, at Forslaget efter sin Ordlyd ikke vilde være anvendeligt paa disse Øer. Jeg skal saaledes nævne § 3, hvor der er Tale om Byraad, og hvor der i det Hele er forudsat en communal

Ordning, som ikke finder Sted paa Færøerne udenfor Thorshavn. Saa er der en Bestemmelse om, at Provsten skal forberede og lede Valg-handlingen og være Formand for Valgbestyrrelsen. Det troer jeg ogsaa vil have sin Banfælgelighed deroppe, især da det skulde paaligge ham at bestemme en vis Valgdag. Det kan nemlig efter de naturlige Forhold deroppe og efter de Communicationsmidler, som findes, meget let være Tilfældet, at han ikke kunde møde paa den særlig fastsatte Dag, og der maatte da i ethvert Tilfælde gives Regler for, hvorledes der da skulde forholde sig. I § 6 er der en Bestemmelse om, at Indstillingen af de tre Ansøgere skal indsendes til Ministeriet, og at der, hvis dette ikke billigere nogen af Indstillingerne, skal foretages nyt Valg. Dette vilde medføre et meget stort Ophold for Færøerne, da de ere saa langt borte liggende, og jeg troer derfor, at det vil være ønskeligt, om det idetmindste blev overveiet, hvorvidt der for dette Tilfælde kunde træffes en noget anden Fremgangsmaade. I § 8 er der Tale om, at Klage over Misligheder ved Valg-handlingen skal indgives inden 8 Dage skriftlig til Valgbestyrrelsen. Hvad der saaledes indgives til Valgbestyrrelsen, pleier at sendes til Formanden, men nu vil Formanden ikke være at træffe paa samme Sted som de andre Medlemmer af Bestyrrelsen, idet disse ville være paa det Sted, hvor der er Vacance. Jeg sætter, at det f. Ex. er paa Sudebø, at der er Valg — det er ganske vist det meest fremtrædende Exempel — og at Provsten boer paa Sierø; saa maatte der gives Bestemmelser om, hvorledes Valgbestyrrelsens Medlemmer skulde komme til at conferere sammen, eller at Provsten vilde kunne afgjøre de foresaldende Spørgsmaal, efterat de andre Medlemmer af Valgbestyrrelsen havde indsendt til ham en Erklæring. Ved at paapege disse Enkeltheder i Lovforslaget troer jeg nogenlunde at have godgjort, at Ordlyden ikke vilde være passende, naar Loven skulde udvides til at gjælde for Færøerne. Jeg skal derfor enten tillade mig ved 2den Behandling at stille Endringsforslag om, at der maatte tilføies: „Denne Lov gjælder ikke for Færøerne“, eller ogsaa tillade mig at conferere derom med det Udvalg, som jeg formoder vil blive nedsat.